

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoP/133/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7518201054
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hricová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7518201054.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Agnesy Hricovej a členov senátu JUDr. Frederiky Zozulákovej a JUDr. Jany Dudíkovej v právnej veci manželov: Ing. I. X. rodenej Y. nar. X.X.XXXX bývajúcej na P. D. č. XX v T. právne zast. JUDr. Katarínou Adamovskou advokátkou Advokátskej kancelárie so sídlom na ul. Žižkovej č. 6 v Košiciach a Ing. Š. X. nar. XX.X.XXXX bývajúceho v T. M. č. XXX právne zast. JUDr. Kristínou Piovarčiovou ml. advokátkou Advokátskej kancelárie so sídlom na Štúrovej ul. č. 20 v Košiciach v konaní o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom: I. X. nar. XX.XX.XXXX a Z. X. nar. XX.X.XXXX bývajúcich u matky zastúpených kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice na čas po rozvode, o odvolaní manželky proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 15.2.2019 č.k. 19P 63/2018 -286 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch o úprave styku na čas po rozvode.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozviedol manželstvo účastníkov. Na čas po rozvode zveril mal. I. a mal. Z. do osobnej starostlivosti matky. Rozhodol, že obaja rodičia sú oprávnení a povinní maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok. Zaviazal manžela prispievať na výživu maloletej I. 250 € mesačne a maloletého Z. 230 € mesačne vždy do 15. dňa v každom mesiaci vopred manželke od právoplatnosti výroku o rozvode. Upravil styk manžela počas bežného kalendárneho roka každý páry kalendárny týždeň v mesiaci od štvrtka od poobedňajších hodín, kedy si otec po ukončení vyučovania prevezme maloleté deti zo školy ktorú navštevujú do pondelka rána do 8.00 hod., kedy otec maloleté deti odovzdá do školy, ktorú navštevujú. Počas prázdnin je manžel oprávnený stretávať sa s maloletými deťmi každý rok počas letných prázdnin od 16.7. od 10.00 hod. do 31.7. do 18.00 hod., od 16.8. od 10.00 hod. do 31.8. do 18.00 hod.; každý rok počas jarných prázdnin od štvrtka od 10.00 hod. do nedele do 16.00 hod.; každý rok počas zimných prázdnin od 1.1. od 18.00 hod. do 6.1. do 18.00 hod.; každý páry kalendárny rok počas vianočných sviatkov od 24.12. od 10.00 hod. do 25.12. do 10.00 hod.; každý nepáry rok od 25.12. od 10.00 hod. do 26.12. do 18.00 hod.; každý rok počas veľkonočných sviatkov od Veľkého piatka od 10.00 hod. do Veľkonočnej soboty do 18.00 hod. s tým, že vo všetkých týchto prípadoch je oprávnený v určenom čase prevziať maloleté deti v mieste bydliska matky a v čase určenom na ukončenie styku je povinný maloleté deti do miesta bydliska matky vrátiť. Matka je povinná maloleté deti na styk s otcom riadne a včas pripraviť. Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala manželka v zákonnej lehote odvolanie, ktorým namietala výroky o úprave styku z dôvodu, že súd nesprávne a neúplne zistil skutočný stav veci (§ 62 ods. 1 CMP v spojení s ust. § 365 ods. 1, písm. f) a h) CSP). Uviedla, že vyjadrenia znalca preukázali, že manžel má na

maloleté deti negatívny vplyv, keďže maloletá I. je citlivá na direktívny prístup otca, vníma ho negatívne a maloletý Z. má s otcom spojené direktívne riadenie svojej osoby a isté agresívne správanie. Okrem toho trvala na tom, že ona sama súdu predložila dôkazy o nevhodnom správaní sa manžela k maloletým deťom, ako pripútanie maloletého Z. putami o detskú posteľ, citové vydieranie detí plačom, výčitkami, obviňovaním, fyzické trestanie (bitie) detí, fyzické ubližovanie matke pred očami detí. Na podporu svojich argumentov o neprijateľnosti manželovho správania sa voči deťom uviedla incident medzi otcom a dcérou I., ktorá večer požiadala otca o financie na členské do klubu, na čo otec reagoval hnevom, pohádali sa, a keď sa otcovi odmietla ospravedlniť poslal ju do kúpeľne, kde bolo chladno. Maloletá bola v tom čase chorá, mala vysokú teplotu a napriek tomu otec trval na tom, že odtiaľ nevyjde, kým neprejaví ľútosť, čo sa stalo asi po dvoch hodinách. Pripojila k odvolaniu aj dôkazy v podobe krátkych textových správ od dcéry, ktoré jej napísala z kúpeľne, ako aj úradný záznam z ÚPSVaR o tejto udalosti. Podľa malotej otec povedal, že vidí, že tento trest zabral. Namietala že znalec nemal k dispozícii všetky dôkazy zo súvisiaceho konania o neodkladnom opatrení a zastáva názor, že sa mal zohľadniť názor a vôľa staršej a z tohto dôvodu aj vyspelejšej dcéry I., ktorá uviedla, že sa s otcom chce stretávať len ak bude chcieť. Rozhodnutie súdu o styku detí počas prázdnin, ktoré majú tráviť polovicu s otcom a druhú polovicu s matkou, nie je v záujme maloletých detí a nekorešponduje ani s odporúčaniami znalca, ktorý navrhoval upraviť styk detí v pomere 70% letných prázdnin s matkou a 30% s otcom. Pri rozhodnutí o trávení času s maloletými v priebehu letných prázdnin sa súd priklonil k návrhu manžela, a preto vyslovila názor, že takéto rozhodnutie súdu je arbitrárne a aj rozporné, čo podporila aj citovaním nálezu Ústavného súdu SR, sp.zn. I. ÚS 265/05. Domnieva sa, že v rozsudku absentujú dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých súd svoje rozhodnutie založil. Navrhla, aby v záujme bezpečnosti maloletých detí súd nariadil dôkladnejšie preskúmanie osobnosti otca, jeho psychického stavu a rodičovských kompetencií, s cieľom vylúčiť u neho poruchu osobnosti alebo inú diagnózu. Uviedla, že manžel nie je schopný konať v záujme detí a má obavy, že mu ide len o pomstu za to, že ho opustila. Má výhrady k informáciám od PhDr. D. z ÚPSVaR Košice, ako aj k spolupráci s touto psychologičkou, pretože si neprečítala spis a nemala vedomosti o vážnych incidentoch v rodine, nezachytila skutočné problémy rodiny a zamenila karty klientov, teda nevenovala sa skutočným problémom t.j. nadmerné psychické zaťažovanie detí otcom - pravidelné nadávanie na matku pred spaním, citové vydieranie, nerešpektovanie želaní detí, nedostatočný príspevok od otca, majetkové problémy a nepodporovala v svojich návrhoch riešiť problémy tak, aby boli v prospech detí a eliminácie napätia v rodine. Deti podľa nej krúžky nezaťažujú, naopak bavia ich. Prístup psychologičky zhodnotila ako neodborný a jej zisteniam súd nemal venovať pozornosť pri rozhodovaní. Uviedla, že manžel býva naďalej v spoločnom dome, ktorý deti poznajú, keďže v ňom bývali ako rodina, čo ho nemalo zvýhodňovať spôsobom, že bude mať súdom určený styk s deťmi polovicu letných prázdnin kvôli kamarátke dcéry I., ktorá je ich susedkou. Psychologičky Mgr. B. B. ako i Mgr. K. B., ktorá viedla s rodičmi párovú terapiu navrhovali manželovi, aby sa pre upokojenie situácie odsťahoval a nechal ju s deťmi do vyriešenia sporu bývať v dome, s čím manžel nesúhlasil a ona musela s deťmi odísť. Dom je v ich spoločnom vlastníctve a bude sa predávať. Ohradila sa voči nepravdivým tvrdeniam, že navštevuje domácnosť manžela práve v čase, keď sú tam maloleté deti, čo je podľa súdu nanajvýš nevhodné jej zasahovanie do času, ktorý má tráviť otec s deťmi sám a vysvetlila, že v dome bola dvakrát po oblečenie detí. Navrhla, aby odvolací súd vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a dokazovanie, alternatívne zmenil výrok o styku tak, že ho neupraví (ak odvolací súd vyhodnotí osobnosť a správanie sa otca ako rozporné so záujmom maloletých detí) alebo upraví styk otca s maloletými deťmi (ak by osobnosť otca a jeho správanie vyhodnotil ako neohrozujúce záujem maloletých detí) počas bežného roka každý párný víkend v piatok po vyučovaní do pondelka rána do 8:00 hod, počas letných prázdnin od 12.7. od 18:00 hod. do 21.7. do 18:00 hod. a od 12.8. od 18:00 hod. do 21.8. do 18:00 hod, počas Vianočných prázdnin v nepárnom roku od 26.12. od 10:00 hod. do 29.12. do 18:00 hod. a v párnom roku od 24.12. od 09:00 hod. do 25.12. do 09:00 hod. a od 30.12. od 14:00 hod. do 02.01. do 14:00 hod. V priebehu jarých prázdnin každý rok od štvrtka od 10.00 hod. do nedele do 16.00 hod a počas Veľkej noci od Veľkonočnej nedele od 18:00 hod. do utorka do 16:00 hod.

3. Manžel vo vyjadrení k odvolaniu manželky vyslovil názor, že súd prvej inštancie riadne zistil skutočný stav, posúdil ho podľa správnych zákonných ustanovení a správne vyhodnotil dôkazy, preto navrhuje, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil. Podľa jeho názoru je odôvodnenie rozhodnutia súdu dostatočné, presvedčivé a preskúmateľné v zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP a čl. 46 Ústavy SR. Odvolacie námietky sú neopodstatnené, keďže manželka neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu rozhodnutia. Deti pri ňom nie sú nijako ohrozené a manželka úmyselne skresľuje realitu. Nestotožňoval sa s tým, že podľa rozhodnutia súdu nebude mať možnosť prežiť s deťmi celé jaré, jesenné prázdniny ani Veľkonočné sviatky, ale nemal záujem predlžovať konanie odvolaním.

Nesúhlasil s tým, aby styk medzi ním a deťmi nebol upravený alebo bol upravený v zmysle odvolacieho návrhu a nesúhlasil ani s menšou mierou styku, akú mu určil súd. Popísal vo vyjadrení aj incident s dcérou a potvrdil, že bola drzá, pýtala od neho peniaze, na čo on reagoval tak, že to nebude riešiť s ňou, ale s manželkou. Dcéru poslal do kúpeľne, aby sa upokojila a ospravedlnila. Po 15 minútach ju skontroloval a zistil, že dcéra sa hrá na mobile. Dcéra sa otcovi ospravedlnila a porozprávali sa o incidente. Poprel, že by mala dcéra v tom čase teplotu a uviedol, že v kúpeľni je podlahové kúrenie, teda jej nemohla byť zima. Uviedol, že dcéra sa podľa neho správa nečestne a od syna sa dozvedel, že sa správala drzo aj k matke. Zastáva názor, že dcéra sa snaží vyhovieť matke a podľa znalca I. si matku idealizuje. Poprel, že by mával konflikty s dcérou, tieto nastávali v prípade, ak mala dcéra záujem, na popud matky, viesť s ním rozhovory na témy, ktoré sú podľa neho nevhodné (financie). Poprel, že by matku detí udrel, má vedomosť o tom, že ona hovorila deťom ako jej ubližoval, okrem toho zahrála scénu pred maloletými deťmi, aby to pôsobilo, že jej ublížil. Má vedomosť, že ho manželka pred deťmi zhadzovala a ohovárala, čím popierala jeho rolu a prejavovala rodičovskú nespôsobilosť. Nechť dcéry k stretávaniu si vysvetľoval práve správaním sa matky a nie jeho vlastným konaním. Menoval situácie, kedy mu manželka nevyšla v ústrety alebo sa nedohodla na termíne prázdnin, ktoré nemali súdom určené. K návštevám vo svojej domácnosti uviedol, že sa to stalo opakovane a nie dvakrát. Prichádzala po veci, narušala im program ktorý mali, skúšaním detí z učiva, hádkami. Upovedomil o tom psychologičku z ÚPSVaR PhDr. D.. Zastáva názor, že deti sú nadmerne zaťažované rôznymi krúžkami z dôvodu, že manželka nevie správne zorganizovať čas. Jej osobnosť je výbušná, deti trestá aj fyzicky alebo neúmerným krikom a zakazuje im volať alebo akokoľvek ho kontaktovať, kým sú s ňou. Kým boli maloleté deti u neho volávala im, viedla rozhovory podobné policajným výsluchom. Vyslovil názor, že manželka vytvárala tlak na deti, manipulovala ich a zastráňovala, o čom mal vedomosť od I.. Manželka vyvolávala konflikty, nadávala mu a napadla ho po tom, čo priviedol deti k nej domov, a aj v škole, kde sa boli porozprávať o dcére s jej triednou učiteľkou. Vyvolávala jeho rodičom, sestre, správala sa neúctivo a do problémov zaťahuje aj svojich rodičov. Uviedol, že maloleté deti sú v jeho prítomnosti spokojné a uvoľnené a tešia sa na stretnutia s ním a s deťmi má veľmi dobré vzťahy.

4. V odvolacej replike k vyjadreniu otca sa manželka ohradila voči tvrdeniam manžela a jeho právnej zástupkyne a trvá na podanom odvolaní v celom rozsahu, keďže vyjadrenie manžela samo o sebe, v kontexte znalcom zistenej tendencie prezentovať sa v lepšom, sociálne žiaducom svetle a zníženej hodnovernosti jeho výpovedí, nestačí na to, aby ich odvolací súd vzal do úvahy ako pravdivé. Manžel naďalej nepripúšťa svoj podiel zodpovednosti za vzniknutú situáciu, ktorú v celom rozsahu prenáša na ňu. Nesúhlasí s tvrdením manžela, že sa ho snaží obmedzovať v styku s deťmi. Vo svojom podaní chcela poukázať na vážnosť incidentov medzi manželom a deťmi (napr. zatvorenie dcéry v kúpeľni), ktoré nemožno prehliadať či zľahčovať. Jeho tvrdenia, že deti nemajú k nej pozitívny vzťah je v príkrom rozpore s vykonanými dôkazmi a ide len o jeho účelové klamstvo. Je si vedomá, že vnútroštátne i medzinárodné súdne inštitúcie preferujú rovnocennú starostlivosť oboch rodičov, v tomto prípade sa však tento prístup nedá aplikovať, o čom napokon svedčí aj záver znaleckého dokazovania a samotné rozhodnutie súdu, ktorý návrhu na striedavú osobnú starostlivosť nevyhovelo. Podľa jej názoru manžel klame, čo potvrdil aj znalecký posudok, v ktorom znalec uviedol, že otec má tendenciu prezentovať sa v lepšom, sociálne žiaducom svetle, čo znižuje hodnovernosť jeho výpovede. Poukázala na neprimerané prejavy správania sa manžela, ohrozujúce maloleté deti (ponechanie chorej dcéry v kúpeľni - trvala na tom, že dcéra bola skutočne chorá a zavretá v kúpeľni dve hodiny), ale usilovne pracuje na tom, aby pôsobil ako starostlivý, nekonfliktný a milujúci otec. Vo vyjadrení poukazovala na to, že manžel neuznáva dcéru, nazýval ju klamárou, o deti sa dostatočne finančne nestaral a posielal minimálnu sumu výživného a odmietal sa podieľať na mimoriadnych výdavkoch. Uviedla, že má obavy, pokiaľ sú deti s otcom, pretože tento nielenže sa k deťom a k nej správal hrubo a kruto, ale svoje správanie poprel alebo prekrútil a neprejavil nijakú ľútosť, pričom maloleté deti sú z týchto zážitkov traumatizované. Zastáva názor, že správanie sa manžela, neustále klamstvá, obviňovanie a potreba jej kontroly, jej sledovanie, manipulácia detí, agresívne prejavy, absencia výčitiek svedomia i osobnostné charakteristiky manžela, ktorými disponuje ako egocentrizmus, hypersenzitívna vzťahovačnosť, konfliktnosť by mohli byť vysvetlené diagnózou porucha osobnosti. Uviedla, že styk detí s otcom sa realizuje podľa neodkladného opatrenia a nebolo by v ich záujme rozšíriť styk. Obe deti prosperujú aj v škole, ona sa im venuje, vedie ich na krúžky, na ktoré sa deti tešia a darí sa im v nich. K svojmu osobnému vyjadreniu priložila kópiu Rozhodnutia Metropolitného tribunálu Košickej arcidiecézy o neplatnosti manželstva účastníkov konania a samostatné podanie so svojím komentárom tohto rozhodnutia v ktorom konštatuje, že dve nezávislé súdne inštitúcie vychádzajúc z rovnakého znaleckého posudku dospeli k odlišným záverom, pričom Tribunál Košickej arcidiecézy posudzoval ich prípad podľa prísnych noriem kanonického práva.

Samostatnú prílohu tvoria DVD nosiče s audiovizuálnym záznamom rodičovského konfliktu z leta 2018, pri ktorom zasahovala privolaná policajná hliadka.

5. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu nevyjadril.

6. Výroky rozsudku súdu prvej inštancie o rozvoje manželstva, úprave výchovy, zastupovania maloletých detí a spravovania ich majetku, ako aj výšky výživného neboli odvolaním napadnuté, nadobudli právoplatnosť, preto neboli predmetom odvolacieho konania (ust. § 367 ods. 2 CSP).

7. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch o úprave styku spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 65 a § 66 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine a zákonne vo veci úpravy styku rozhodol, pričom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo v konaní najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci konania, preto je odôvodnenie rozsudku v napadnutých výrokoch presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje.

10. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o úprave styku otca s maloletou I. a maloletým Z. dodáva, že právo styku rodiča s dieťaťom je novým právom, ktoré vznikne tomu rodičovi, ktorému nie je dieťa rozhodnutím súdu zverené do osobnej starostlivosti. Rodičovské práva a povinnosti druhého rodiča (ktorému dieťa nie je zverené do osobnej starostlivosti) zostávajú v nezmenenom rozsahu zachované. Priestor na realizáciu rodičovských práv a povinností a na výchovné pôsobenie na dieťa má rodič práve v čase styku s dieťaťom. Právu styku rodiča s dieťaťom korešponduje právo dieťaťa poznať svojich rodičov a právo na ich starostlivosť, ako aj právo dieťaťa na zachovanie jeho rodinných vzťahov v súlade so zákonom a s vylúčením nezákonných zásahov podľa čl. 7 a 8 Dohovoru o právach dieťaťa. Pri úprave styku je zásadne potrebné vychádzať z toho, že rodič má právo na to, aby s dieťaťom strávil polovicu svojho voľného času, to znamená počas pracovných dní školského roka, ako aj počas víkendov, sviatkov a prázdnin. Úprava stretávania pod tento rozsah je obmedzením styku, ku ktorému je možné pristúpiť len za podmienok daných v ust. § 25 ods. 3 Zákona o rodine. Zákon o rodine prioritizuje dohodu rodičov o úprave styku, ale v prípade, ak rodičia nie sú schopní dohodnúť sa na úprave styku, upraví styk autoritatívne súd, pričom prihliada predovšetkým na záujem maloletého dieťaťa, ktorým je jeho zdravý psychický a fyzický rozvoj, zohľadňuje vek dieťaťa a jeho zdravotný stav, prípadne školskú dochádzku, mimoškolskú činnosť, vzdialenosť bydlísk rodičov, pracovné zaťaženie rodičov a pod. a tak, aby aj z týchto aspektov bol určený styk úspešne realizovateľný. Pre akékoľvek rozhodnutie súdu o úprave výkonu rodičovských práv a povinností je podstatným posúdenie najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa, pričom nejde o otázku skutkovú, ale o právne posúdenie veci, pričom záujem dieťaťa nie je možné zamieňať so subjektívnymi predstavami rodičov o realizácii ich výchovného pôsobenia, teda s ich predstavou o výkone rodičovských práv a povinností. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že vzťah dieťaťa a rodiča je prirodzeným biologickým vzťahom a každé dieťa potrebuje pre zdravý vývoj svoj pocit spolupatričnosti nielen so svojou matkou, ale aj so svojím otcom, pretože ich vzájomné pozitívne pôsobenie v rámci výchovného procesu dáva záruku riadneho vývoja dieťaťa. Výchovné pôsobenie len zo strany jedného rodiča má spravidla za následok nedostatky správania a myslenia dieťaťa. Úlohou rodiča, ktorý maloleté dieťa vychováva, je okrem iného, aby so zreteľom na záujem dieťaťa na prospešnom styku s druhým rodičom vytváral priaznivé podmienky na styk tohto rodiča s dieťaťom, a to hlavne vedením dieťaťa k tomu, aby malo pozitívny vzťah k tomuto rodičovi. V prípade, ak rodič, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti nevytvára priaznivé podmienky pre realizáciu styku dieťaťa s druhým rodičom, možno mať vážne pochybnosti o výchovnej spôsobilosti takéhoto rodiča. V tomto prejednávacom prípade súd prvej inštancie dostatočne zohľadnil existujúce pomery rodičov, vek detí, rešpektujúc najlepší záujem maloletých detí a upravil styk

otca s maloletou I. a maloletým Z. s prihladením aj na závery znaleckého dokazovania a stanovisko kolízneho opatrovníka v rámci šetrenia pomerov u oboch rodičov a výsluchu účastníkov. Vo vzťahu k odvolacím námietkam matky odvolací súd dodáva, že súd prvej inštancie dôsledne zistil všetky dôležité okolnosti, ktoré majú význam pre rozhodnutie vo veci samej o úprave styku otca s maloletými deťmi, vykonal dostatočné dokazovanie a v odôvodnení rozhodnutia uviedol, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil a tieto tvorili jej obranu už v priebehu konania na súde prvej inštancie a matka v odvolaní neuviedla žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by mali za následok iné rozhodnutie vo veci. Súd prvej inštancie poskytol rodičom reálnu a dostatočnú možnosť na uplatnenie ich procesných práv v konaní, obaja rodičia aj maloleté deti sa podrobili v rámci znaleckého dokazovania aj psychologickému vyšetreniu, ktoré neindikovalo potrebu psychiatricky vyšetriť niektorého z rodičov. Tvrdenie matky ohľadne skutočnosti, že Metropolitný tribunál vychádzal z rovnakého znaleckého posudku ako súd prvej inštancie, pričom dospel k iným záverom, odvolací súd poznamenáva, že Metropolitný tribunál sa nezaoberal otázkou otcovej rodičovskej spôsobilosti, ale jeho schopnosť ako manžela prijať všetky povinnosti vyplývajúce z manželského zväzku, pričom v tejto otázke dospel k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie je preto nedôvodné. Odvolací súd poznamenáva, že podľa § 191 ods. 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Vyhodnotenie najlepšieho záujmu maloletých detí je vždy výsledkom právnej úvahy súdu. Námietka ohľadne nepreskúmateľnosti rozsudku je nedôvodná a odvolací súd konštatuje, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na súdnu ochranu, resp. právo na spravodlivé súdne konanie. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo účastníka konania, aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, teda za porušenie tohto základného práva nemožno považovať neúspech, resp. nevyhovenie návrhu v konaní. Odvolací súd konštatuje, že rozsudok súdu prvej inštancie obsahuje náležitosti rozsudku a len odlišný názor manželky vo vzťahu k hodnoteniu dôkazov a úvahám súdu uvedených v odôvodnení rozsudku nečiní rozhodnutie nepreskúmateľným a nezákonným. Odvolací súd dospel k jednoznačnému záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkové okolnosti dôležité pre rozhodnutie o úprave styku na čas po rozvoде, rozsudok spĺňa základné obsahové náležitosti, najmä zrozumiteľnosť, určitosť a jasnosť a je logickým a právnym vyústením priebehu a výsledkov prvoinštančného konania, v dôsledku čoho je odôvodnenie napadnutého rozsudku v tejto časti presvedčivé a odvolací súd sa s ním v plnom rozsahu stotožňuje.

11. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 3 vety druhej CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).